

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1984-1985

4 FEBRUARI 1985

ONTWERP VAN DECREET

houdende bepaling van de minimumleeftijd voor deelnemers aan wielervedstrijden

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1. Het is duidelijk dat de beoefening door jongeren van sporten zoals wielervedstrijden en wedstrijden met motorvoertuigen, zware risico's voor de gezondheid inhoudt.

Er mag worden aangenomen dat jongeren die op intense wijze en in competitieverband deze sporten beoefenen, een groter gevaar lopen om ongevallen op te lopen of te veroorzaken. Hun psychisch-motorische ontwikkeling zijn nog ontoereikend om het veilig besturen van voertuigen in competitieverband te beheersen.

Naast dit veiligheidsaspect zijn er nog aanzienlijk psychisch-sociale gezondheidsrisico's. De psychisch-sociale druk van de tot overpresteren dwingende omgeving (ouders, supporters) is voor deze kinderen al te belastend. Bovendien staat het vast dat deze competitiesport bij jongere kinderen een ongunstige invloed op hun relationele ontwikkeling heeft. De kind-school-situatie maakt het kind kwetsbaar in zijn omgang met leeftijdsgenoten. Prestatiedrang leidt tevens tot competitieve attitudes ; de aan de beoefening van de competitiesport inherente frustraties op jeugdige leeftijd kunnen psychisch schadelijk zijn.

Het beoefenen van een sport in competitieverband kan enkel door zich aan een intensieve training te houden, die uiter-

aard belangrijke gevolgen kan hebben op de schoolresultaten en dus op de geestelijke ontwikkeling van het kind in het algemeen.

Het deelnemen aan wielervedstrijden door jongeren houdt bijgevolg zowel lichamelijke als geestelijke gezondheidsrisico's in.

2. De bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (artikel 5, § 1) heeft als persoonsgebonden aangelegenheid bedoeld in artikel 59bis, § 2bis van de Grondwet, onder meer aangewezen :

„De gezondheidsopvoeding alsook de activiteiten en diensten op het vlak van de preventieve gezondheidszorg, met uitzondering van de nationale maatregelen inzake profylaxies”.

Volgens het commissieverslag van de Senaat (stuk 434 (1979-1980) — Nr. 2) dient onder activiteiten en diensten op het vlak van de preventieve gezondheidszorg onder meer begrepen te worden :

- de bescherming van de gezondheid van de bevolking ;
- de verbetering van de gezondheidstoestand van de bevolking ;
- de medische sportcontrole”.

De Vlaamse Executieve was van oordeel dat het aan de Gemeenschappen toekwam regelend op te treden in voorliggend probleem. Een voorontwerp van decreet waarin enerzijds een minimumleeftijd ingesteld werd voor deelneming aan wielervedstrijden en wedstrijden met motorvoertuigen, en anderzijds de Executieve de mogelijkheid geboden werd passende maatregelen te treffen voor deelneming van minderjarigen ouder dan de minimumleeftijd aan deze wedstrijden, werd voor advies voorgelegd aan de Raad van State.

3. De Raad van State merkte in zijn advies van 14 december 1983 het volgende op :

a. het in het voorontwerp van decreet voorzien strafrechtelijk gesanctioneerd verbod van deelneming door minderjarigen beneden de 15 jaar aan sportwedstrijden, behoort niet tot de bevoegdheden van de Gemeenschappen daar zulk een verbod niet in de lijn ligt van de persoonsgebonden aangelegenheden zoals dat begrip wordt verstaan, namelijk als „aangelegenheden die nauw met het leven van de mens in zijn gemeenschap zijn verbonden” ;

b. de band tussen de regeling voor de minderjarigen beneden de 15 jaar en die voor de minderjarigen vanaf die leeftijd is in de conceptie van het voorontwerp zo nauw dat de in punt a vastgestelde onbevoegdheid zich moet uitstrekken tot de regeling voor de minderjarigen vanaf 15 jaar.

4. In toepassing van artikel 18, §§ 3 en 4 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen besloot de Vlaamse Executieve het voorontwerp door te zenden naar het Overlegcomité Regering-Executieven dat, binnen een termijn van 40 dagen en volgens de regel van de consensus, een gemotiveerd advies dient uit te brengen over de vraag of er naar zijn oordeel al dan niet bevoegdheidsoverschrijding is. In zijn gemotiveerd advies van 5 april 1984 kwam het Overlegcomité tot de conclusie dat er geen sprake is van bevoegdheidsoverschrijding daar naar zijn oordeel de Gemeenschappen „binnen het kader van hun bevoegdheden inzake lichamelijke opvoeding, sport en openluchtlevens en inzake medische sportcontrole... bevoegd (zijn) om de voorwaarden en nadere bepalingen vast te stellen voor de organisatie en voor de deelneming aan wedstrijden met motorvoertuigen en aan wielervedstrijden, in voorkomend geval gewaarborgd door strafrechtelijke bepalingen, onverminderd de bevoegdheid van de nationale overheid

om inzake jeugdbescherming verbodsmaatregelen op te leggen.”

5. Benevens het bevoegdheidsprobleem had de Raad van State geen opmerking op het voorontwerp. Het voorliggend ontwerp verschilt van het ingediende voorontwerp vooreerst door het feit dat het ontwerp ratione materiae beperkt blijft tot de wielervedstrijden. Gezien de toch wel grote verschillen die bestaan tussen de beoefening van de wielersport en de motorsport lijkt het de Vlaamse Executieve aangewezen deze laatste sporttak te reglementeren bij een afzonderlijk decreet.

Het voorliggend ontwerp onderscheidt zich in de tweede plaats van het voorontwerp door het feit dat aan de Vlaamse Executieve opgedragen wordt de voorwaarden te bepalen waarin de jongeren vanaf de leeftijd van 12 jaar mogen worden opgeleid voor de wielersport. Naar het oordeel van de Vlaamse Executieve zal deze opleiding leiden tot een versnelde psychisch-motorische ontwikkeling en grotere stuurvaardigheid van de jongeren wat, op het ogenblik dat ze deelnemen aan wielervedstrijden, hun veiligheid zeker ten goede zal komen. Tijdens deze opleiding kan aan de jongeren tevens alle nuttige informatie verstrekt worden over training, voeding, voorbereiding...

Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Het vaststellen van de voorwaarden en nadere bepalingen voor de organisatie en deelneming aan wedstrijden behoort krachtens artikel 59bis van de Grondwet ongetwijfeld tot de bevoegdheden van de Gemeenschappen, niet alleen omdat deze aangelegenheid deel uitmaakt van het beleid inzake lichamelijke opvoeding, sport en openluchtlevens en bijgevolg een culturele aangelegenheid is, maar ook omdat aan deze aangelegenheid onmiskenbaar aspecten van preventieve gezondheidszorg verbonden zijn wat er tevens een persoonsgebonden aangelegenheid van maakt.

Artikel 2

De eerste paragraaf van dit artikel van dit artikel voert de minimumleeftijd van 15 jaar in voor deelneming aan wielervedstrijden die georganiseerd worden op zowel openbare als particuliere wegen, terreinen of in gebouwen.

De tweede paragraaf laat het aan de Vlaamse Executieve over de voorwaarden vast te stellen waaronder aan de jongeren vanaf de leeftijd van 12 jaar opleiding mag verstrekt worden.

De derde paragraaf laat aan de Vlaamse Executieve de zorg over de voorwaarden vast te leggen waaronder de jongeren tussen 15 en 21 jaar aan wielervedstrijden kunnen deelnemen. Hier wordt in de eerste plaats de organisatie van een medische controle, maar ook veiligheidsmaatregelen beoogd. Vanzelfsprekend kunnen de Gemeenschappen de veiligheidsregels voortvloeiend uit de wetgeving op de politie van het wegverkeer niet wijzigen daar zij een nationale aangelegenheid zijn. Wel kunnen de Gemeenschappen ter zake reglementerend optreden van zodra de wedstrijden buiten de openbare weg worden gehouden.

Artikel 3

Dit artikel voorziet in strafmaatregelen in geval van overtreding in hoofde van de organisatoren van wedstrijden waaraan jongeren van minder dan 15 jaar deelnemen of die niet voldoen aan de voorwaarden bepaald door de Vlaamse Executieve.

Artikel 4

Bedoeld decreet is een aanvulling van de nationale reglementering inzake de organisatie van wielervedstrijden. Een bestaand koninklijk besluit, akte van de uitvoerende macht, werd bijgevolg gewijzigd door een decreet, akte van de wetgevende macht, wat een ongebruikelijk procédé is. Bedoeld decreet beoogde de notie „erkend toezichhoudend geneesheer” in te voeren.

Met het oog op het herstel van de legislatieve orthodoxie wordt bij dit artikel 4 bedoeld decreet opgeheven. De inhoud ervan zal echter opgenomen worden in de uitvoeringsbesluiten van dit decreet.

Artikel 5

Om de Vlaamse Executieve de gelegenheid te bieden de bestaande nationale reglementering, dit wil zeggen de koninklijke besluiten van 21 augustus 1967, 6 februari 1980 en 14 februari 1974, inzonderheid de hoofdstukken betreffende de medische controle, om te werken, naar vorm en inhoud, tot een besluit van de Vlaamse Executieve, wordt het haar overgelaten de datum van inwerkingtreding van dit decreet te bepalen. Op die manier kunnen decreet en uitvoeringsbesluit op hetzelfde ogenblik in werking treden.

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve,

G. GEENS

De Gemeenschapsminister van Cultuur,

K. POMA

De Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid,

R. DE WULF

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE (1)

De Raad van State, afdeling wetgeving, verenigde kamers, de 27e april 1983 door de Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van decreet „houdende bepaling van de minimumleeftijd voor deelnemers aan wedstrijden met motorvoertuigen en aan wielervedstrijden”, heeft de 14e december 1983 het volgend advies gegeven :

Het voorontwerp-decreet strekt ertoe de deelneming van degenen die geen 15 jaar oud zijn aan wedstrijden met motorvoertuigen of aan wielervedstrijden te verbieden (artikel 2, § 1). Aan de Executieve kent het de bevoegdheid toe om de voorwaarden te bepalen waaronder personen die tussen 15 en 21 jaar oud zijn, aan deze wedstrijden mogen deelnemen (artikel 2, § 2). Op de „overtreding van artikel 2” worden strafrechtelijke sancties gesteld, die niet de deelnemer treffen, maar de organisator van de wedstrijd (artikel 3).

De aldus geregelde aangelegenheid wordt aangemerkt als „een aangelegenheid als bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet” (artikel 1). Blijkens de memorie van toelichting wordt meer in het bijzonder gedacht aan artikel 59bis, § 2bis, dat de Gemeenschappen belast met de „persoonsgebonden aangelegenheden” ; de geregelde aangelegenheid zou namelijk behoren tot „de gezondheidsopvoeding alsook de activiteiten en diensten op het vlak van de preventieve gezondheidszorg, met uitzondering van de nationale maatregelen inzake profylaxies”, welke materie in artikel 5, § 1, 1°, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen tot een persoonsgebonden aangelegenheid in de zin van even genoemde grondwetsbepaling is verklaard.

In zijn advies L.14.492/VR van 3 maart 1982 (2), impliciet bevestigd bij zijn advies L.15.353/9 van 15 maart 1983 (2), heeft de Raad van State gesteld dat het strafrechtelijk gesanc-tioneerd verbod van deelneming door minderjarigen aan sportwedstrijden en sportcompetities niet tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen gerekend kan worden op grond van artikel 5, § 1, II, 6°, van voornoemde bijzondere wet. Hij heeft bovendien meer algemeen gesteld dat zulk een verbod niet in de lijn ligt van de persoonsgebonden aangelegenheden zoals dat begrip wordt verstaan, namelijk als „aangelegenheden die nauw met het leven van de mens in zijn gemeenschap zijn verbonden”. Deze laatste reden waarom alzo de Raad van State de bevoegdheid van de Gemeenschappen heeft afgewezen, geldt uiteraard voor welke categorie ook van „persoonsgebonden aangelegenheden” die is opgesomd in artikel 5 van de bijzondere wet. Derhalve heeft, door voormeld advies, de Raad van State reeds geoordeeld dat ook een beroep op artikel 5, § 1, 1, 2°, van de bijzondere wet, de Gemeenschappen de vereiste rechtsgrond niet kan verschaffen voor een verbod als boven omschreven.

De verwijzing die de Raad van State naar het begrip per-

(1) L.15.470/VR.

(2) Parl. doc., Kamer van Volksvertegenwoordigers, 199 (1981-1982) — nr 2.

(3) Ibid.; 640 (1982-1983) — nr. 1 (p. 3).

soonsgebonden aangelegenheid in het algemeen heeft gedaan, is des te belangrijker daar dit begrip een grondwettelijk begrip is, dat als zodanig ook de wetgevende macht bindt. Weliswaar heeft de Grondwetgever er de wetgevende macht mee belast dit begrip te concretiseren (1), echter niet het in zijn algemeenheid te bepalen. Dit sluit uit dat de wetgevende macht als persoonsgebonden aangelegenheid zou aanmerken een aangelegenheid die kennelijk volkomen vreemd is aan het algemeen beeld dat de Grondwetgever voor ogen stond toen hij besliste de persoonsgebonden aangelegenheden aan de Gemeenschappen toe te vertrouwen (2). In acht genomen het principe van de hiërarchie der rechtsnormen en het met dit principe verbonden interpretatiebeginsel waarvolgens de wet veeleer in een grondwettige dan in ongrondwettige zin moet worden uitgelegd, dient men zich dan ook eerst af te vragen of een ontworpen regeling als een regeling van een persoonsgebonden aangelegenheid in de zin van de Grondwet kan worden beschouwd en moet men enkel als het antwoord op die vraag bevestigend luidt, nagaan in welke van de bij de wet bepaalde categorieën van persoonsgebonden aangelegenheden die regeling ondergebracht kan worden. Welnu, zoals gezegd, heeft de Raad van State in zijn advies L. 14.492/VR voor de hier aan de orde zijnde kwestie die eerste vraag negatief beantwoord.

Wat zopas werd gezegd, geldt letterlijk beschouwd eigenlijk enkel voor de regeling in het voorontwerp die op de minderjarigen beneden de 15 jaar betrekking heeft. Immers, ten aanzien van de minderjarigen tussen 15 en 21 jaar behelst, als gezien, het voorontwerp-decreet geen strafrechtelijk gesanctioneerd verbod van deelneming aan wedstrijden, schept het enkel de mogelijkheid voorwaarden van deelneming op te leggen.

Echter, de band tussen de regeling voor de minderjarigen beneden de 15 jaar (artikel 2, § 1, van het voorontwerp) en die voor de minderjarigen vanaf die leeftijd (artikel 2, § 2, van het voorontwerp) is in de conceptie van het voorontwerp zo nauw dat de daareven vastgestelde onbevoegdheid om de eerstgenoemde regeling vast te stellen, zich moet uitstrekken tot de laatstgenoemde regeling. De dichte verbondenheid van beide komt op een bijzondere wijze tot uiting in het feit dat ze, in artikel 3 van het voorontwerp, op precies dezelfde wijze gesanctioneerd worden. Dit is trouwens volkomen logisch, want in de conceptie van het voorontwerp kan men eigenlijk niet spreken van twee wel onderscheiden regelingen, maar staat men voor één enkele regeling, die van de deelneming van minderjarigen aan zekere sportwedstrijden. Alleen is die regeling, begrijpelijk, strenger voor de jongere minderjarigen : voor hen houdt ze een absoluut verbod van deelneming in, voor de anderen een relatief verbod, te weten een verbod tenzij bepaalde voorwaarden in acht worden genomen. Wezenlijk echter is dat het in beide gevallen een verbodsbepaling betreft met telkens hetzelfde ontwerp en dat daarenboven ook het doel, de zorg voor de gezondheid, gemeenschappelijk is.

Kortom, in de opvatting die aan het voorontwerp ten grondslag ligt, moet het bepaalde in paragraaf 2 van artikel 2 als onlosmakelijk verbonden met het bepaalde in paragraaf 1 van hetzelfde artikel beschouwd worden. Voor de beoordeling van het voorontwerp is dus de vraag of, los gezien van het bepaalde

(1) Artikel 59bis, § 2bis, tweede lid, van de Grondwet : „Een wet aangenomen met de meerderheid bepaald in artikel 1, laatste lid, stelt deze persoonsgebonden aangelegenheden vast...“.

(2) Voor dit algemeen beeld zie met name Parl. doc., Senaat, 100 (B.Z. 1979) — nr. 27, Kamer van Volksvertegenwoordigers, 10 (1979) — nr. 5/4°.

in paragraaf 1, het bepaalde in paragraaf 2 op zijn minst niet enigermate verzoenbaar is met de bijzondere wet van 8 augustus 1980, een vraag die niet gesteld moet worden.

Het onderwerp van artikel 4 van het voorontwerp is de opheffing van het decreet van 16 juni 1982 waarbij het koninklijk besluit van 21 augustus 1967 tot reglementering van de wielervedstrijden en van de veldritten wordt gewijzigd. Blijkens de memorie van toelichting is het de bedoeling dat de inhoud van dit decreet zou worden opgenomen in de besluiten tot uitvoering van artikel 2, § 2, van het voorontwerp-decreet. Nu gebleken is dat artikel 2, § 2, geen doorgang kan vinden, heeft artikel 4 geen reden van bestaan.

Het hoeft niet gezegd te worden dat met de vaststelling dat de voorgenomen **opheffing** van het decreet van 16 juni 1982 geen reden van bestaan heeft, de Raad van State de rechtsgeldigheid van dat decreet, waarvan het voorontwerp hem niet werd voorgelegd, niet wil bevestigen.

De verenigde kamers waren samengesteld uit

de heren : P. TAPIE, **kamervoorzitter, voorzitter,**

G. BAETEMAN, **kamervoorzitter,**

C. HUBERLANT, J. NIMMEGEERS, J. BORRET, P. FINCOEUR, **staatsraden,**

G. VAN HECKE, P. DE VISSCHER, F. RIGAUX, F. DE KEMPENEER, **assessoren van de afdeling wetgeving,**

mevrouwen : M. VAN GERREWEY, S. VAN AELST, **griffiers.**

De verslagen werden uitgebracht door de heren J. DE COËNE en M. HANOTIAU, **auditeurs.**

De Griffier,

M. VAN GERREWEY

De Voorzitter,

P. TAPIE

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE EXECUTIEVE,

Gelet op het advies van de Raad van State van 14 december 1983,

Gelet op het gemotiveerd advies van het Overlegcomité Regering-Executieven van 5 april 1984,

Op voordracht van de Gemeenschapsminister van Cultuur en van de Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid,

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Gemeenschapsminister van Cultuur en de Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid worden gelast in naam van de Vlaamse Executieve bij de Vlaamse Raad het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

Artikel 2

§ 1. Niemand mag aan wielervedstrijden gehouden op wegen, terreinen of in gebouwen, zowel openbare als particuliere, deelnemen als hij geen volle 15 jaar oud is.

§ 2. De Vlaamse Executieve kan de voorwaarden bepalen waaronder jongeren vanaf de leeftijd van 12 jaar mogen worden opgeleid voor de wielersport.

§ 3. De Vlaamse Executieve kan de voorwaarden bepalen waaronder jongeren tussen 15 en 21 jaar aan een wielervedstrijd mogen deelnemen.

Artikel 3

Bij overtreding van artikel 2 worden de organisatoren van een dergelijke wedstrijd gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot één maand en met een geldboete van 26 tot 500 frank of met een van die straffen alleen.

Artikel 4

Het decreet van 16 juni 1982 houdende wijziging van het koninklijk besluit van 21 augustus 1967 tot reglementering van de wielervedstrijden en van de veldritten, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 6 februari 1970 en 14 februari 1974, wordt opgeheven.

Artikel 5

De Vlaamse Executieve bepaalt de datum van inwerkingtreding van dit decreet.

Brussel, 23 januari 1985.

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve,

G. GEENS

De Gemeenschapsminister van Cultuur,

K. POMA

De Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid,

R. DE WULF

BIJLAGE

OVERLEGCOMITE REGERING-EXECUTIEVEN

ADVIES VAN HET OVERLEGCOMITE OVER EEN ONTWERP VAN DECREET
HOUDENDE BEPALING VAN DE MINIMUM-LEEFTIJD VOOR DEELNEMERS
AAN WEDSTRIJDEN MET MOTORVOERTUIGEN
EN AAN WIELERWEDSTRIJDEN
(VLAAMSE EXECUTIEVE)

Advies in toepassing van artikel 18, § 4 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen

Het Overlegcomité,

gelet op het ontwerp van decreet houdende bepaling van de minimum-leeftijd voor deelnemers aan wedstrijden met motorvoertuigen en aan wielervedstrijden, zoals goedgekeurd door de Vlaamse Executieve op haar vergadering van 20 april 1983 ;

gelet op het advies van de Raad van State L.15.470/VR van 14 december 1983, verstrekt op het ontwerp van decreet, en dat de vraag naar de bevoegdheid van de Vlaamse Raad negatief beantwoordt en hiervoor verwijst naar haar vorige adviezen L.14.492/VR van 3 maart 1982 en L.15.353/9 van 15 maart 1983 op het wetsontwerp tot aanvulling van de wet van 15 juli 1960 tot zedelijke bescherming van de jeugd (1) ;

gelet op het ontwerp van wet tot aanvulling van de wet van 15 juli 1960 tot zedelijke bescherming van de jeugd en op het advies van de Raad van State van 14 december 1983 op het desbetreffende ontwerp van wet (2) ;

gelet op de brief van 8 maart 1984 waarbij de Voorzitter van de Vlaamse Executieve het ontwerp van decreet houdende bepaling van de minimum-leeftijd voor deelnemers aan wedstrijden met motorvoertuigen en aan wielervedstrijden voor advies overmaakt aan het Overlegcomité Regering-Executieven ;

formuleert de volgende overwegingen :

1. De toepasselijke teksten van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen :

a. Artikel 4 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980

„De culturele aangelegenheden bedoeld in artikel 59bis, § 2, 1° van de Grondwet zijn : . . .

9° De lichamelijke opvoeding, de sport en het openluchtlevens ; . . .”

b. Artikel 5, § 1, I, 2° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980

„§ 1. De persoonsgebonden aangelegenheden bedoeld in artikel 59bis, § 2bis van de Grondwet zijn :

1. Wat het gezondheidsbeleid betreft : . . .

2° De gezondheidsopvoeding alsook de activiteiten en diensten op het vlak van de preventieve gezondheidszorg, met uitzondering van de nationale maatregelen inzake proflaxis ; . . .”

Uit de voorbereidende werken van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 (3) blijkt dat de medische sportcontrole dient beschouwd te worden als behorende tot de preventieve gezondheidszorg.

„II. Wat de bijstand aan personen betreft : . . .

6° De jeugdbescherming met uitzondering van de aangelegenheden ressorterende onder het burgerlijk recht, het strafrecht of het gerechtelijk recht ; . . .”

2. De bevoegdheden van de Gemeenschappen op het vlak van de sportbeoefening zijn zeer ruim. Zoals blijkt uit de voorbereidende werken van de bijzondere wet van 8 augustus

(1) Doc. Kamer van Volksvertegenwoordigers 199 (1981-1982) — Nr. 2 en Doc. Kamer van Volksvertegenwoordigers 640 (1982-1983) — Nr. 1.

(2) Doc. Kamer van Volksvertegenwoordigers 640 (1982-1983) — Nr. 3.

(3) Doc. Senaat 434 (1979-1980) — Nr. 2, blz. 125.

1980 (1) behoort de sport, met uitzondering van de aangelegenheden die raken aan de sociale zekerheid, sedert de wet van 21 juli 1979 betreffende de bevoegdheid en de werking van de Cultuurraden voor de Nederlandse en de Franse Cultuurgemeenschap tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen.

3. Sedert het koninklijk besluit van 6 juli 1979 tot afbakening van de aangelegenheden inzake het beleid van hygiëne en volksgezondheid, waarin een verschillend gemeenschapsbeleid verantwoord is (zie artikel 4, 2° c) is de medische sportcontrole steeds beschouwd als behorend tot de preventieve gezondheidszorg die tot de bevoegdheden van de Gemeenschappen behoren. Onder het bovenvermeld punt 1 werd er reeds op gewezen dat de bijzondere wet van 8 augustus 1980 er evenmin twijfel over laat bestaan dat deze aangelegenheid behoort tot de bevoegdheden van de Gemeenschappen.

4. Anderzijds is de nationale overheid bevoegd voor de aangelegenheden die ressorteren onder het burgerlijk recht, het strafrecht en het gerechtelijk recht op het vlak van de jeugdbescherming, zoals blijkt uit de bijzondere wet van 8 augustus 1980, alsmede uit de voorbereidende werken (2).

5. De Raad van State merkt in zijn advies L.15.470/VR van 14 december 1983 bij het ontwerp van decreet, het volgende op :

a. het in het ontwerp van decreet voorzien strafrechtelijk gesanctioneerd verbod van deelneming door minderjarigen beneden de 15 jaar aan sportwedstrijden, behoort niet tot de bevoegdheden van de Gemeenschappen daar zulk een verbod niet in de lijn ligt van de persoonsgebonden aangelegenheden zoals dat begrip wordt verstaan, namelijk als „aangelegenheden die nauw met het leven van de mens in zijn gemeenschappen zijn verbonden” ;

b. de band tussen de regeling voor de minderjarigen beneden de 15 jaar en die voor de meerderjarigen vanaf die leeftijd is in de conceptie van het voorontwerp zo nauw, dat de in punt b vastgestelde onbevoegdheid zich moet uitstrekken tot de regeling voor de minderjarigen vanaf 15 jaar.

6. De Raad van State merkt in zijn advies van 14 december 1983 bij het ontwerp van wet tot aanvulling van de wet van 15 juli 1960 tot zedelijke bescherming van de jeugd, het volgende op :

„De bepalingen van het wetsontwerp hebben hoofdzakelijk de jeugdbescherming op het oog, maar dan „door het stellen van een verbod waarvan de overtreding een misdrijf oplevert”. De straf waarin voorzien wordt, treft niet de minderjarige die aan de verboden wedstrijd of competitie heeft deelgenomen, maar wel degene die ze heeft georganiseerd. Die methode is gevolgd in de artikelen 80 tot 86 van de wet van 8 april 1965, van welke bepalingen in de nota van de Vice-Eerste Minister wordt gezegd dat zij tot het landsgezag blijven behoren en waarmede de bepalingen van het ontwerp best te vergelijken zijn. Deze laatste bepalingen zijn dus hoofdzakelijk strafrechtelijk van aard”.

7. Herinnerend aan de exclusieve bevoegdheid van de nationale overheid voor de aangelegenheden inzake jeugdbescherming, die ressorteren onder het burgerlijk recht, het strafrecht en het gerechtelijk recht is het Overlegcomité van oordeel dat de nationale wetgever bevoegd is om normen en onder meer de minimum-leeftijd vast te stellen voor deelneming van minderjarigen aan sportwedstrijden door strafrechtelijke sanctionering van de overtreding van deze regel.

8. Anderzijds wijst het Overlegcomité op het feit dat de Gemeenschappen bevoegd zijn voor het geheel van het beleid inzake lichamelijke opvoeding, sport en openluchtlevens alsmede voor de medische sportcontrole, zoals uit de artikelen 4 en 5 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 blijkt.

Sedert het koninklijk besluit van 8 januari 1975 tot afbakening, binnen het raam van de huidige bevoegdheden van het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin, van de gebieden waarin een gedifferentieerd regionaal beleid, gedeeltelijk of in zijn geheel verantwoord is, werd de medische sportcontrole beschouwd als een naar de deelgebieden over te hevelen aangelegenheid.

Zoals hoger reeds aangegeven werd voor het eerst in het koninklijk besluit van 6 juli 1979 de medische sportcontrole toegewezen aan de Gemeenschappen. Deze toewijzing aan de Gemeenschappen werd bevestigd in de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Uit de voorbereidende werken blijkt dat „de medische sportcon-

(1) Doc. Kamer van Volksvertegenwoordigers 627 (1979-1980) — Nr. 10, blz. 43 en Parlementaire Handelingen Senaat, 20 juli 1980, blz. 2296.

(2) Doc. Kamer van Volksvertegenwoordigers 627 (1979-1980) — Nr. 10, blz. 65-66.

trole die verplicht wordt gesteld door de reglementering betreffende de uitoefening van bepaalde sporttakken en de facultatieve controle” dienen beschouwd te worden als behorende tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen (1).

Op basis van de hierboven omschreven bevoegdheden in sportaangelegenheden en medische sportcontrole, is het Overlegcomité van oordeel dat de Gemeenschappen bevoegd zijn om de normen en onder meer de minimum-leeftijd vast te stellen voor deelneming van minderjarigen aan sportwedstrijden, onverminderd de bevoegdheid van de nationale overheid om verbodsmaatregelen op te leggen inzake jeugdbescherming.

Om deze redenen :

Binnen het kader van hun bevoegdheden inzake lichamelijke opvoeding, sport en openluchtlevens en inzake medische sportcontrole, zijn de Gemeenschappen bevoegd om de voorwaarden en nadere bepalingen vast te stellen voor de organisatie en voor de deelneming aan wedstrijden met motorvoertuigen en aan wielervedstrijden, in voorkomend geval gewaarborgd door strafrechtelijke bepalingen, onverminderd de bevoegdheid van de nationale overheid om inzake jeugdbescherming verbodsmaatregelen op te leggen.

Brussel, 5 april 1984.

De Eerste Minister,

W. MARTENS

(1) Doc. Senaat 434 (1979-1980) — Nr. 2, blz. 125.